

DANKWOORD NAMENS DE PAROCHIE IN DE UITVAART VAN CHRISTIANE CLAESSENS

Beste Christiane,

Namens de parochie wil ik je bedanken voor alles wat je voor onze gemeenschap gedaan hebt.

En dat is veel. Heel veel! Veertig jaar lang!

Ongetwijfeld zal ik dingen vergeten, maar dat vergeef je me wel?

Je gaf catechese in de jaren dat jullie kinderen betrokken waren.

Je hebt je beste krachten gegeven aan ParoSol of Parochiale Solidariteit. Je ging mensen bezoeken en helpen waar je ook maar kon.

Samen met Luc was je vele jaren actief in de WG Derde Wereld, eerst met Lucien Hoerée als voorzitter en later met Leo De Bie. Je steunde de missionarissen en lekenhulpers van onze parochie in de Derde Wereld voluit.

Je sloot aan bij de werkgroep Brody die zich inzet voor onze zusterparochie in Oekraïne.

Je was een barmhartige Samaritaan in hart en nieren.

Je hielp op de Herfstfeesten en je was lid van het clubje koffiedames die eens per maand koffie en thee schonk na de viering. Met je caddy bracht je tasjes mee en je nam ze na afloop mee naar huis om ze daar af te wassen.

Toen de kerkraad een vacature niet ingevuld kreeg, was je bereid om lid te worden tot men iemand gevonden had. Je was al niet zo jong meer, maar er was een noodgeval en jij wilde wel inspringen. Je hebt dat enkele jaren gedaan tot er vervanging kwam.

Al die taken waren je op het lijf geschreven.

Je was ook bijna elke zondag present in onze viering. Je hield niet van abstracte theologische traktaten, maar je las veel en je was verrassend bij de tijd. Vrouwen mochten voor jou gerust voorgaan en gewijd worden. Je was ruimdenkend en toekomstgericht.

Christiane, je was een werkpaard.

Overal was je enthousiast, creatief en goedlachs.

En bescheiden. Het draaide nooit om jou, maar om de andere die je ten dienste stond.

Je was indertijd ook lid van het Contactnetwerk en je kende heel veel mensen. En je deed overal een babbeltje. Ook toen je je dagelijkse wandelingetjes maakte met Flacco.

Wees maar zeker dat we je zullen missen!

Mia Verbanck